1878. X. évfolyam. 167. szám. Csütörtök, augusztus 29.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bármentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébiránt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:

Óthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legelőnyösebb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bármentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyanúgy kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen, aug. 29.

Nagyon elhisszük, hogy azok, a kik belevitték a nemzetet e gyilkos háboruba, most, miután belátták, hogy biz ott egy zsákutczába jutottak, melyben ott veszni vagy visszafordulni lehet ugyan, de dicsőséggel előrehatolni nem, — a kudarcz szépitgetésére találnak ki szebbnél szebb históriát, melyeknek csak az az egy érdemök van, hogy senki el nem hiszi.

Az a hir kezd lábra kapni, hogy Bosznia okkupátiója csak egy nagyobb aktió kezdete, mert ha sikerül itt állást foglalnunk, ki fogjuk terjeszteni az akcziót Szerbia és Montenegróra s igy alapjában megfogjuk semmisiteni az egész délszláv eszmét.

Hogy mennyire hazudik az a diplomata, ki ezt a hirt világgá bocsátotta, kitünik abból, miszerint ha csakugyan ez lett volna a czél, ugy bizonyára nem ötvenezer emberrel fognak az okkupátióhoz, s bizony nem annyi élelmi és lőszerrel, melynek hiánya már az első két hétben egy hadtest visszavonulását okozta.

Hiszen épen Andrássy volt az az ember, ki mindig a délszlávok dédelgetésére irányozta politikáját, ő engedett Montenegrónak tengerpartot és adott Albán vidékeket, ő szoritotta ki Szerbiát Novibazárból, de adott helyette kárpótlást kelet felé.

Nincs bizony ennek az ujabb és nagymérvü mozgósításnak semmi más alapja és oka, mint az, hogy miután nekünk a tél beálltáig Boszniában — ha egész ottlevő haderőnket koczkára tenni nem akarjuk, — rendet kell csinálni, és miután ez a guerilla harcz tizszeres erőt vesz igénybe, hát hadd legyen ott egy olyan hadsereg, mely legalább a már eddig megszállott positiókat a szerte kóborló bandák ellen biztonságba helyezni képes legyen.

Hogy is lehetne azt képzelni, hogy azon Andrássy, ki Szerbiának és Montenegrónak függetlenséget adott, most azon gondolatra jöhetne, miszerint e két kis királyságot annektálja, vagy azt csak megkisérleni is merje.

Ismerjük politikai bátorságát, s tudjuk, hogy ő nyakig uszik a három császár szövetségi eszméjében, melynek nyügéből menekülni nem engedi a vigyorgó muszka szemekből reá lövellett delej.

Hogy merné hát e két tartományra emelni szemeit, mikor egész világ tudja, hogy ezek a muszka palást védelme alatt állanak s a ki ezeket bántani merészli, az a muszkának válik ellenségévé.

Másrészt ezen két tartomány impertinens magaviseletének már eddig is annyi jelét adta, hogy ennek fele is elég leendett arra, hogy komolyan kérdőre vonassanak, illetve megfenyittessenek. Hiszen nem titok már, hogy csapatainkellen, rendes szerb csapatok saját tisztjeik vezénylete alatt küzdenek, nem titok, hogy Montenegró fejedelme érintkezik a felkelőkkel s lőszerrel látja el őket.

Vajon ha önerejükre lennének utalva, ha nem állana hátuk megett egy biztató hatalom, mernének-é monarchiánk ellen ily kihivólag fellépni? Bizonyára nem! És mert ezt Andrássy is nagyon jól tudja, szemet huny az üzelmek előtt s jó képet vág Milán nyájas jegyzékeihez.

Ily hitvány politika mellett egy szép reggelen arra ébredünk, hogy hadaink Szerbia, Montenegró és Törökország hadaival állanak szemközt, mas oldalról ismét Olaszország terjeszti elő a tengerparti városok iránti igényeit.

Minden jel oda mutat, hogy itt nem csupán egy kis térre szoritott háboru folyik, hanem készülőben van Ausztria számára egy kis meglepetés is, holmi barátságos német hatalom részéről, mely mig Andrássyt délre menni készteti, addig félszemmel a fedetlenül hagyott osztrák tartományokra sandit.

Lehet, hogy a közeljövő már meghozza ezen okoskodásokra a feleletet s ugy hisszük, hogy ma már maga Andrássy is szeretné, ha ezen egész história meg nem történt volna, melynek előre hirdetett békés kifejlődése, furcsán lephette meg az udvaroncz diplomata kálkulusait. Elhisszük, hogy szeretné ezen aktiót egy magasabb politika előjátékaként feltüntetni, ha véletlenül a magasabb politikának függét nem mutatna a háttérben vigyorgó muszka.

És mert ezen felsülésnek egyedül Andrássy ur az oka, nagyon hisszük, hogy ő is szeretne most már collegája után Ostendébe menni s megszabadulni a tenger vizében bünei terhétől — tárczájától, de bizony nem hisszük, hogy akadjon ember, ki kész legyen ez oktalan néppuszttitás politikáját követni, akár Beustnak, akár Sennyeinek hivják is.

Politikai hirek.

— **Bécsből távirják**; Az occupátió szinterőről nem érkezett hir. A huszadik hadosztály pótlólag jelenti, hogy vesztesége Dobojnál csekély. A sebesültek közül három meghalt.

— **Uj képviselő**. A tápéi kerületben Novák Gusztáv függetlenségi párti választatott képviselővé.

— **A bosnyák felkelők** hangulatáról érdekes czikket közöl egy bécsi lap. A czikk azt mondja, hogy Szerajevó bevétele semmi erkölcsi hatással nem volt a felkelőkre, s ezen körülményt — folytatja a bécsi lap, nem szabad szemünk elől eltéveszteni. A felkelők ezen makacs megbicsakoltsága uj fenyegető jele egy csalódási hosszu sorozatnak, miknek még Boszniában ki vagyunk téve.

Ez azt mutatja, hogy a felkelést még akkor sem lehet levertnek tartani, ha az ország valamennyi városa birtokunkba kerül is, és hogy a felkelők még akkor is folytatni fogják a háborut a bosnyák őserdőkben és hegyekben a végletekig.

Riadót funak.

Debreczen, aug. 29.

(S. B.) A katonák gyalog és lóháton, elözönlik az országutakat. Két felől rakva a zöld róna keresztekkel, melyeket ott ver az eső. A nyár ide s tova elmulik, következik az ősz, a letarolt földek busan nyulnak végig a láthatáron, várják, hogy munkás kéz majd felhasgatja őket, és magot szór beléjük.

De Tisza nem ugy akarja; neki az a czélja, hogy mindenki, a ki nem béna, Boszniába menjen harczolni.

És a deli ifjuság katonaruhába öltöztetve a forró napon, e kétségbeejtő perczekben, a család siránkozása közben keble mély fájdalmával, utrakel. Bus trombitaszó mellett, vigasz nélkül nyakábaveszi a végtelen utat. Bosznia messze van, s ha odaérnek is: mi annak a czélja, és mi az eredménye? A kopár bérczek között nem lengedez szabadság istene által megcsókolt lég, melynek beszivása uj életet tetterőt, lelkesedést fuvalna a fáradt keblekbe. Nincs hátuk mögött hazájuk, melynek elővédjét képeznék, ez isteni fogalom ott fekszik a homályos ködben, betegen nyögve. A csaták golyója nem a haza érdekében sivit, a borzalmas csendü sirok nem azért nyilnak meg, hogy a haza védelmében hősiesen elhullott bajnokokat betakarja.

A sirok felett nem emelkedik emlékoszlop, mely egy áldást kivánó mondatot viselne magán a hősök porai felett. Miért oda az emlékoszlop? Hogy a jövő idő nemzedéke nagyot kaczagjon a nép felett, mely fiaidat elhurczoltatni engedte idegen csatamezőkre, hol a haza rablánczai kovácsoltattak? Minek oda emlékoszlop? hogy az hirdesse a világnak miszerint e nép elég bárgyu volt önnön maga ellen harczolni?!

Szegény szerencsétlen véreink, kik ott, a mély csendü és hideg sirban alusszátok a halálnak almát: miért kellett nektek megsemmisülni? Kimulástok pillanata szivfacsaró lehetett. Hát mi vigasztaló volt abban a halálban? Sehol egy kép: a hazának képe, mely édessé tenné a halált; sehol egy szellem: a szabadság szelleme, mely balzsamot csepegtetne a sajgó sebre, s mely letörölné a halálverejtéket.

Nincsen balzsam, csak köny, és éjszaka.

Az államférfiak, kik ezt a háborut csinálták, nem tudják maguk sem megmondani, hogy miért kell Boszniában harczolni. E háborunak nincs ura, nincs neve.

S hogy lelkesüljön ezért a magyar? Hogy lehessen egy szikra lelkesedés azon keblekben, melyek oly czélu háboruval nem sympathizálnak?

Erre azonban semmit sem adnak a hatalmat gyakorló körök. Megfuvatják a trombitat, s a nemzet ifjuságának, menni kell Boszniát occupálni, mely cselekmény Magyarország nemsokára bekövetkezendő megsemmisitésének alapköve.

Még ez azonban nem következett be, tehát a nemzet hallgat. Az alatt folytonosan szállitják a nemzet fiatalságát, a haza támaszát. Magyarország népe kevesedik, Bosznia temetői pedig megnépesednek.

Nemsokára ujabb, nagyobb és véresebb áldozatokat kell hoznunk, mert naponként ujabb pházisai állnak elő a bajnak. Szerbia, Montenegró, Görögország. Olaszország stb. még csak ezután lép actióba, Szent-pétervárott pedig maholnap azt mondják, hogy ime, Osztrák-Magyarország nem képes teljesiteni a rábizott feladatot, sőt elnyomója a szlávoknak, s aztán jönnek a keserü napok, a végpusztulás napjai, ugyanazok, melyeknek romboló nyoma Lengyelországon s Törökországon látszik. A mi sorsunk és a nevezett országok sorsa közt az a különbség lesz csupán, hogy azok hazájuk védelmében buktak el, minket pedig saját kezeink által porbadöntött haza temet maga alá; ott dicsőséget hirdet a fejfa, itt pedig szégyent, gyalázatot.

Most megint kétszázezer katonát mozgósitanak; a riadó hangja átzug a haza térein, mint rémes éjen a tomboló vihar, az ország többsége bódult fővel gyönyörködik az idegrázó drámában; — kivül gyorsan telnek a sirgödrök, a vészfelhők sürün tornyosulnak; — belől a Tisza-kormány uralkodik, adóvégrehajtók járnak, özvegyek sirnak, s árvák buslakodnak.

Finis Hungariae.

— **BUDAPESTI HIREK. Mozgósitás.** Folyó hó 30-kán tizenkétezer ember fog a fővárosból elindulni Boszniába. **Büvész szinház.** Carló Capertó büvész és szellemidéző szinházat fog felállitani. Az előadások négy hónapig fognak tartani. **Az üllői uton** véres verekedés volt. Egy ember meghalt, kettő pedig életveszélyesen megsebesült. **Kifogott hulla.** A lánczhid jobboldalán az uszályhajók közt egy 50 év körüli férfihullát fogtak ki. **A tabáni szöllők** mellett egy Stovák János nevü napszámos, halva találtatott. Valószinüleg gutaütés érte.

A háboru.

(—s) Kétségtelen immár, hogy a Boszniában harczoló ellenség fel sem veszi Szerajevó elfoglalását, ellenkezőleg még nagyobb hévvel fognak a csapatok szervezéséhez, mint annak előtte.

Közöltük tegnap a csapatok létszámát, melyből kitünik, hogy Boszniában **százezer** főre menő ellenség vár csapatainkra, mely Szerajevó elbukása után még nagyobb tüzzel fog harczolni.

Aug. 26-án Dobojnál a Szapáry-hadosztály ismét megtámadtatott; az eredményről hallgat a táviró, csak azt mondja, hogy a veszteség csekély volt.

Boszniában nagy drágaság uralkodik, s a csapatoknak nincs elég élelmiszerük.

A Doboj melletti csatáról ujabb részleteket jelent a „Tagblatt“ levelezője. E hó 23-án az ellenség támadást intézett a Szapáry-féle hadosztály ellen. Az előrsöket visszavervén, heves tüzzelléssel igyekezett a mieinket kitünően választott hadállásaikból kiverni. — Délelőtt 11 óra 20 perczkor a két csatárvonal mintegy 300—350 lépésre közeledett egymáshoz, ugy hogy csak egy mély, erdőbenőtte szakadék választotta el őket, mely északkeletre a Bosza felé huzódik. — Harczközben a felkelők egy csapatja átlopózott e szakadékon azon szándékkal, hogy a Boszna partját elérje, s a Dobojba vivő két hidat elrontsa. — Szándékuk azonban idejekorán észrevétett, s a 70-dik Philippovics-féle ezred 19. és 20-dik százada eléjök sietvén, borzasztó tüzelést kezdett ellenök. A törökök azonban föl sem vették a pusztitó tüzelést, s valódi halálmegvetéssel nyomultak előre. Egy perczre ugy tetszett, hogy a mieink egy kis csoportját agyon nyomják és a Bosznába szoritják. A pillanat igen válságos volt. A felkelők gyors léptekkel közeledtek katonáink felé, s már alig volt 100 lépés a két csapat közt. Az osztrákok parancsnoka erre rohamot vezényelt, s a katonak szuronyszegezve vad rohanással az ellenre vetették magokat, mely a dühös roham előtt meg nem állhatván, megfutott és észak felé a hegyek közé menekült.

Ez a balszárnyon történt. A mint itt a veszély elháritatott, egy háromszoros erejü ellenséges csapat ez osztrák közép hadra veté magát, hol a 76. gyalog hadosztály csapatai állnak. Egy nehéz üteg, mely Sveticzánál volt fölállitva sok kárt tett az ellenség sorai közt. A 29. gyalogezred (Scudier) legnagyobb része csatárlánczban ment előre, mig a 23. ezred (Airoldi) egy tömegben tartalékul ment az előbbi után. A harcz eltartott egész nap. Az ellenség, mely a Majeviza hegyen állt főhaderejével, folyton uj csapatokat küldött az osztrákok ellen, melyek ismételve megkisérlék ezek visszavonuló utját elvágni, s nyugat felé visszavetni, a mi azonban egy izben sem sikerült.

A viadalnak az este vetett véget. $^3/_4$ 9 órakor hangzott el az utolsó lövés. Veszteségünket mérsékeltnek mondhatni a kivivott siker és a harcz nagy kiterjedése mellett. Az ellenség vesztesége tetemes. Néhány száz puska, nagy mennyiségü hadi szer, s több kocsi esett kezünkbe. A hegyi ágyukat, melyeket az ellenség tüzbe vitt, már a délután folyamában visszavontatta. A foglyok állitása szerint kétségtelen, hogy a harczban, valamint a Doboj és Gracsanitza és környéken vivott többi harczokban rendes szerbcsapatok is részt vettek. Néhányan a foglyok közül a szerb miliczia barna zubbonyát és veres gallérját viselik. A felkelőktől elvett fegyverek közt sokat találni a szerb hadseregben használatos Peabody fegyvert.

Livnóból (Herczegovina) azt jelentik, hogy a dalmatiai 69. honvédzászlóalj Livnóban görög-orthodox lázadó csapat által megtámadtatott és 86 embert vesztett, ha a 80. zászlóalj egy szakasza nem siet segélyre, a zászlóalj nagy része oda vész. Három fogoly jutott csapataink kezébe; a három közül kettő keresztény.

— **VIDÉKI HIREK. Szerencsétlenség** Kis-Jankán egy 25 éves fiatal ember addig faragott, piszkált egy töltött puskát, mig egyszer elsült. A töltés egy szorgalmas, munkás embert ért, ki a kapott seb következtében pár nap mulva meghalt. — **Féltékeny katona.** Egy taszári katona, kit előbbi szeretője elhagyott, beszólittatván a mozgósitottak közé, hazament és féltékenységből iszonyu tettet követett el. Félvén ugyan is attól, hogy ha hosszab időre eltávozik, jelenlegi kedvese is hütelen lesz hozzá, kora reggel bement kedvesének szobájába, ki még ágyában aludt, s nyakát beretvával megvágta, ezután pedig saját nyakát metszette meg. A szerencsétlen leány közelebb már felépül; a katona életéhez is van remény.

Népnevelés.

H.-Böszörmény, aug. 27.

Városunkban a népiskolai év első fele, a mai nappal záratott be. Valóban lélekemelő volt látni, fiu- és leányiskoláink 15 tanteremben tanuló növendékeit egybeseregelve, a délelőtt 10 órától 11 óráig templomban tartott hálaadó istenitisztelet alkalmával. Az ünnepély magasztosságához illő gyönyörü imát, iskolafelügyelő, nagytiszteletü Bakóczi János lelkipásztor ur mondta. Képviselve volt a városi hatóság s az egyháztanács, élén Kovács András polgármester urral.

Mindennapi iskolába járó növendékünk létszáma osztályonként következő:

I-sö elemi osztály. Fiuk: 257, vezetve két tanteremben, két tanitó által. Leányok: 245, vezetve két tanteremben, két tanitó előtt.

II-ik el. oszt. Fiuk: 215, vezetve két teremben, két tanitó előtt. Leányok: 220, vezetve két teremben, két tanitó előtt.

III-ik el. oszt. Fiuk: 185, vezetve két teremben, két tanitó előtt. Leányok: 212, vezetve egy teremben, egy tanitó előtt.

IV-ik el. oszt. Fiuk: 175, vezetve egy teremben, egy tanitó előtt. Leányok: 185, vezetve egy teremben, egy tanitó előtt.

V-dik és VI-ik el. oszt. Fiuk: 191, vezetve egy tanteremben, egy tanitó előtt. Leányok: 160-an, vezetve egy tanteremben, egy tanitó előtt.

Iskolába tényleg járó növendékeink összes száma tehát 2045, mely számból egy-egy tanitóra s tanteremre átlag 136 növendék jut. A mai napon csupán egy tanitónak van 100-nál kevesebb növendéke.

Ismételő iskolai tanulók a közelebbi tan-

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.

Irta: Zombori Gedő.

(44. folytatás.)

— Nem Idzeboj, az nem lehet, érzem, hogy én a grófnőt szeretem. Aydát soha soha sem szerettem!

— Gazember! megölnélek most, ha ő ugy nem szeretne. Te meg fogod őt szeretni, őt nem szeretni lehetetlen! De hallod-e, hogy én mit parancsolok?! Tudom ki voltál, ki vagy most, s azt is tudom, hogy mit akarok belőled alkotni: becsületes embert, jó férjet. Idzebojnak semmi sem lehetetlen! Aydának boldognak kell lenni!! Jaj neked, ha akaratomnak ellenszegülsz!

Mindez lassan volt mondva, az elfojtott indulatok hangján, de ugy látszik elhatott odáig, a hol az éj sötétében ott állott az a merev alak szorongó szivvel, — elfojtott lélekzettel.

A hatás alatt, mit e viharzó szavak, a már most nem összegörnyedt, hanem parancsoló alak villogó szemekkel, vaskeményen szoritó öklével eszközölt: a báró ur reszketett, félt mint „mumus“-tól a gyermek, s szorongva kérdezé magától.

— E nem volt mindig zsibárus, ki lehet ez?

Pár perczig már halkabban folyt a beszélgetés, majd az agg hangja emelkedett ismét hallhatóvá:

— Azt kérded, derék báró! mit árthatok neked? Kötelezvényeidet, váltóidat visszaadhatom, azok mind hamisak. Mit tehetek ellened mást? Ha, ha, ha! letéphetem tiszti rojtodat, oda állithatlak a gyalázat kövére, ledobhatlak a legmélyebb börtönbe, felhuzhatlak a bitóra. Mert én tudom, Bettlerfracz báró, hogy neved, ajánló leveleid, mind hamisak, épen azért hiszem, hogy visszaadhatlak az emberiségnek, — mert van okod félni tőlem . . . . .

A tiszt megrázkódott, ajkába harapott, szemei szikráztak az éjszakában.

— Mindenki tudja!

Mintha az öreg éles szemei a sötétben leolvasták volna a tiszt arczáról gondolatait:

— Igen, a kivel leutaztál, a család utolsó sarjának holttestét megkapták az Odenwaldban. Rosszul ástad el. A családi okmányt és nevet elraboltad, a névvel állottál osztrák szolgálatba, már keresnek, s én oda vezethetem a törvényt, hol megtalálják az utolsó Bettlerfracz báró gyilkosát, ki meglopta a családot, elhurczoltathatlak nyomorult, ki ama családnál inas voltál, s Murbach a neved!

— Azt nem fogod tehetni, — poklokra veled!

Kiáltott a tiszt és e perczben mint szilaj tigris ugrott a semmit nem gyanitó aggastyánra, hirtelen tőrt ragadt elő, s szivébe döfte annak, a ki titkait tudta.

A vér felszökkent, az áldozat haug nélkül omlott össze. A gyilkos lehajolt, karját szurásra másodszor emelte fel, midőn a hallgatózó alak egy kiáltással oda ugrott:

— Megállj, gyilkos!

A ki a setétben mindent látott és hallott — Bartha Gábor volt, Mikor a testhez ért a gyilkos már tova száguldott sebes futásban, léptei mindig távolabb hangzottak.

— Mit tegyen, a gyilkost fogja el, vagy a megsebesülten, talán haidoklón segitsen? Az elsőt megismerte, az utolsót választotta.

Leszaladt a vizparton, fövegében vizet hozott, megmosta az öreg hálántékait, s a sötétben tapogatta a sebet.

A leszurt bágyadtan felemelkedett, kinyitá szemeit s vontatottan szólt:

— Nem haltam meg, engem nem lehet megölni . . . . Ki vagy? Egy jó ember. Jó, jó, emelj fel, elvezetlek szállásomra.

Barthának jól esett, kettős öröme volt, megmentett egy életet, és azt mentette meg, ki egyszeri megjelenésével érdeket költött keblében. Karjára vette védenczét. Vére folyt, lassan, de lépegetett. Elérték a kis boltot. Az sötét volt, a fényes palotában csillárok ragyogtak. Csak a kis sötét boltba léptek. A vérző, az elgyengült öreguek reszkető keze megtalálta az olajmécset s meggyujtá.

Bartha dusgazdagnak gondolta Bodor védnökét, a mint e szegénység meglepte, oly különösnek, mondhatni tiszteletet gerjesztőnek látszott előtte ez a sajátos titokzatosság, mi az öreg ember egész lényén elömlött.

Mintha a lélekerő kimerült volna, a fájdalom erőt vett rajta, és öntudatlanul omlott lim-lomjaira. Bartha szépen elhelyezte ott.

Néma éj volt, közel és távol semmi életjel, még a palota csillárai is kialudtak, minden aludt már.

Ő egyedül fogott a mütéthez. Megkereste a sebet, finom zsebkendőjével megmosta, tépést csinált belőle, beköté.

Az öntudatlan állapot csakhamar álomba ment át. — A vas erős ember ebből is felébredt

— Most ismerek önre, ön az Bartha ur! Köszönöm, látszik, hogy jó szive van! Hozza ide ama kis üveget, ott van a hárfa tetején, a vastag hurok fölött. Jól van. Mártsa ön bele a tépést, kösse a sebre. Köszönöm. Fáj, nagyon fáj, mélyen hatolt a tőr; de nem halok meg, óh nem azért, hogy el vagyok átkozva, és meg nem halhatok . . . Nem akarok meghalni, mig Ayda nem boldog. Önnek megsugom, hogy Ayda az én leányom.

Bartha előtt most tárult fel a való, bámulva nézett a sebesültre.

— Mint néz, ne tartson rosztól, törvényes leányom, egy elátkozott lengyel herczeg leánya. — És ő szereti a gyilkost . . . Az ő becsületeért esküdjék meg, hogy ez eseményt el nem árulja . . . . Oh csak ugy ne szeretné . . . . .

— A bünnek büntettetni kell, suttogá az igazságérzet önkénytelenül.

Az öreg megragadta mentője kezét.

— A gondviselés küldte önt és nem mást, megmentésemre. Nem látja-e ebben Isten ujját? Egy férfira bizott, ki hallgatni tud. Mindenre a mi ön előtt . . . . Oh van-e atyja, anyja? Atyja, anyja szerelmére kérem: hallgasson! E vértett bitóra vonczolná a nyomorultat, s akkor megrepedne Ayda szive . . . . Ön hallgat, küzd magában, ah látom a jobb rész győzött, ön megőrzi e titkot! Isten áldja meg érette!

— Isten önnel, nincs többé szükségem reá . . . Legyen nyugodt, tőr, gyilok, méreg nekem nem árt. Mi még találkozunk, — nem igérem hálámat; de adósa nem maradok.

Ezzel kezét nyujtá Barthának, és maga zárta be a bolt ajtaját.

(Folyt. köv.)

---

ni városunkban az előadásokat. ársulat még uj erőkkel fog szahogy kilátásunk lehet egy kiatra s jó előadásokra. Kapcsoitjük, hogy a szinház épülete n ujjonnan meszeltetik; bent az páholyok szintén igazittatnak. as. A debreczeni zenede 1878/9nára való fölvétel, illetőleg a nörsa, kizárólag jövő szeptember a a zenede igazgatói szobában, ncz órától dálután egy óráig . — Fölkéretnek ennélfogva a rokonok, vagy gyámok, hogy nek beiratását, a mondott időig foméltóztassanak, mert az előadámár megfognak kezdetni. Debreaug. 28. — A zenede igazarak megallapitva s bejelentve 1878 sept. 4-ig következők: 44 kr. Mánál Csapó u. 114 sz. a, Rácz Jáházter 345 sz. a. Rácz Györgynél 2599 és Várad uteza 2121 sz. a. ncz Gábornál Csapó u. 325 sz. a. rásnál Csapó u. 295 sz. a. Magyar czeglédut. 55. sz. a. és pfiautczán snál rózsatér 6. sz. a. Gyarmati Istterut. 1142 vargau. 2238 sz. a. Nagy csapon. 796 sz. a Gyarmati Jánosu. 1113 sz. a. Szilágyi Gábornál szt. végre Rosenberg Sámuelnál csapón, Minden többi mészárszékekben pe. Debreczen, 1878 aug. 27-én. Debros kapitányi hivatala.

LEGUJABB.

Zimony, augusztus 27. Belhire terjedt, hogy Ó-Szervéres összeütközésre került a zerbek és albánok közt, s mindsok halottat és sebesültet

Raguza, aug. 27. A felkelők e, Gatzko és Metokia tájekára vovissza. A katzkoi sikság összes ga, köztük sok görög keresztény, zott a fölkelőkhöz.

Pestmegye tegnapi gyülése után, ye összes szolgabirái megjelentek zapáry István főispánnál és kijek, hogy kisérletet fognak tenni, a miniszteri rendeletet végrehajtkivánt 500 előfogatot ki fogják a mennyiben az karhatalom vétele nélkül eszközölhető volna. onban erőszak nélkül azok kirenk nem volnának, az esetben ők egyig hivatalukról le fognak kö-

Megsebesültek. A Doboj melletti üta megsebesült Gissübel Frigyes 39. ezredbeli őrnagy meghalt. A 39. sz. orosz nagy herczeg“ gy. ezredtől: zek: Pinczés Fülöp, Kiss Sándor, Toklós, Danes István, Tóth Sámuel, Radi Miklós és Fecser Mihály könnyen; — ajos sulyosan.

— Brood, aug. 27. A Boszniában dt fölkelők száma 65.000 emberre török rendes katonaság 25.000 Az Albániából érkező pótcsapa0.000 embert foglalnak magukban.

— Pestmegye tegnapi közgyülésén elfo- Versegi Fáy Bélának azon inditványát, a megye közönsége tiltakozik a korazon eljárása ellen, melynél fogva bezett a külügyminiszter amaz eljárásába, a képviselőtestületek megkérdezése nélaz európai hatalmak előtt oly megbizást elezettséget vállalt magára, mely a manemzetet beláthatatlan pénz- és véráldoba, sőt végveszélybe sodorhatja. Azért terjesztendő az országgyüléshez, hogy szniai és herczegovinai okkupátiót minalkotmányos eszközzel mielőbb beállitsa seregünket visszahivja.

— Serajevo, aug. 26. Az osztrák főpanokság intézkedései most főleg arra cék, hogy a várost és abban az osztrák sehelyzetét biztositsák. A város fölött uralmagaslatok megszállattak, s őrjáratok nak az utczákon.

Felelős szerkesztő: Péter Gábor.

t, következőre figyelmeztetni. A kün. A hosszas tapasztalás és a varróamerikai készitményüek, leginral a gépezetnek csak egy kereke pedig tetemesebben kevesebbe kee ajánlom és kegyes bizalmokat to-

Mély tisztelettel

olvay Gyula,

épek főraktárának tulajdonosa.

Haszonbéri hirdetés.

A széplaki közbirtokosság tulajdot képező 2000 hold területü Réz és pos tölgy, cser és bükkös erdőben az ei dusan mutatkozó gubacs f. é. szepmber 1-én, a makk f. é. szeptember 8-án délutáni 2 órakor Szeplakon (argittai járás) haszonbérbe adatik. 306)

niel örökösei könyvnyomdájában.

évben voltak 620-an, és pedig fiuk: 315. leányok: 305-en. tanittattak hetenként 5 órányok: 305-en. tanittattak hetenként 5 órán 6 tanteremben 6 tanító által, a tanitókat ezen tanonczok vezetéseért külön dijazta a reform. egyház, a 6 tanitót évi 200 frtal. E folyó 1878 évi május hótól kezdve, az ismétlő iskolák tanitóit a nemes város dijazza, megszavazván és forintot. Igen kivánatos volna, ha az ismétlő iskolai oktatás tárgyában egyházi és városi hatóság egyetértve a tanitótestülettel mihamarabb megállapodásra jutna, ezt a nagyon közeledő tanfolyam sürgeti leginkább.

6 osztályu gymnasiumunkban a beiratások és felvételi vizsga tartások szept. hó elsőjével megkezdetnek. Gymnasiumunk növendékeinek tekintélyes számát, mint a jelekről látszik még, több távol vidéki ifju szaporitandja mint a mult évben, mely körülmény gymnasiumunk életképességéről tanáraink szakavatottságáról s vasszorgalmáról tesz kézzel fogható bizonyságot.

Bólcsy.

Levél a harcztérről.

Bosznia doboji tábor aug. 19.

Lapunk egy olvasója, levelet kapott Boszniában harczoló fiától, mely levélből a következő szép, bár szomoru részleteket közöljük:

Kedves Atyám!

Nem tudom, miként kezdjek levelem irásába; hogy a papirra a mely hiszem, hogy kezedbe eljut, minő szavakat irjak, melyekkel kifejezést tudjak adni mindannak, a mit szivem érezett azóta, mióta elbucsuztam a szülői hajléktól, és a mit érez most, midőn épen alkalmam nyilt, hogy értesitselek hogylétemről.

Csak röviden terjeszkedhetem ki levelemben, mert rövid az idő, mely rendelkezésemre áll, s ki tudja, hogy éppen most mikor a következő sort irni akarom, nem riaszt-é fel a harczi trombita, s nem kell-é félbehagynom a levél irást, hogy szembe nézzek a halállal?

De nem! A sors is kedvezni akar, mert közel és távolban csend uralkodik; körültem nyugosznak bajtársaim kik velem együtt nehéz küzdelmekben vettek részt; csak én és egy jó czimborám ki éppen oldalam mellett harczolt virasztunk, igen virasztunk, mert hiszen a mi nappalunk leginkább az éj szokott lenni. Ez a czimborám is könyeket hullatva ir levelet otthon hagyott feleségének, gyermekeinek. Minő érzések dulhatnak az ő kebelében is! Szinte érezem fájdalmait, s gyakran ha feléje pillantok s látom hogy alig tudja letörölni záporozó könyeit, magamnak is könybe lábadnak szemeim . . . . . hogy is ne! hiszen mindketten a halál küszöbén állva, ki tudja, nem utólsó isten hozzádot küldünk-e szeretteinknek kiktől távoztunk, hogy többé talán vissza se térhessünk.

Miután Broodból eltávoztunk, igen keserves éjszakákon mentünk keresztül; részint a rosz idő, részint a nehéz és fárasztó menetek, kimeritették minden erőmet. — Mert itt sik földet látni alig lehet, óriási hegységeken és hegycsucsokat kellett megmásznunk, ugy hogy már azt hittük, hogy tovább haladni képtelenek leszünk, de mégis kénytelenek voltunk a bérczeken felhatolni.

A viz és élelem gyakori hiánya csak fokozza szenvedésünket. A mi tábori helyünket illeti, az igen sanyaru; három hete elmult már, mióta a szabad ég alá vagyunk helyezve; az esőzések majd mindennap meglátogatnak. Volt nehány olyan éjszakánk, hogy csak arra kértem az istent, hogy mielébb szabaditson meg az élettől. Ez éjszakákat mig élek nem fogom elfeledni.

Mult héten vette kezdetét a harcz, és tartott nyolcz napig. Ezredünktől sokan megsebesültek és elestek. Számuk körülbelől 11 tiszt és 248 közember lett eddigelé tudva. Közöttünk volt Ogrodovits alezredes, ki alól a lovat kilőtték és igy kénytelen volt zászlóalját gyalog kivont karddal vezetni. minek következtében oly annyira kimerült, hogy a legnagyobb tüzben összerogyott, s igy kellett a csatatérről elvonszolni, — most már jobban érzi magát.

De ime most látom csak, hogy az én bajtársam, levelének irása közben elszenderedett. A könnyek nem száradtak fel arczán, ott csillognak szemeiben most is. Felköltsem-é, hogy befejezze levelét? . . nem, nem bántom, hadd nyugodja ki testi s lelki fáradalmait, ha ugyan az utóbbiakat kinyugodni lehet. Szegény sokszor panaszolta el siralmas helyzetét, hogy miként kellett otthon hagyni mühelyét, boldog családi tüzhelyét, hü hitvesét s áldott jó gyermekeit . . . én mindig vigasztaltam őt, hogy az isten meg tart bennünket, hogy valamint én viszont látom majd édes atyámat, ugy ő is meglátja még szeretett családját, s a milyen keservesen esik tőlük távol a harczok tüzében élni, ép oly édes lesz majd a viszontlátás öröme . . .

De ő busan rázta fejét, mintha azt akarta volna mondani: ki tudja, ki tudja . . . !

. . . . . .

Szerető fiad **Laczi.**

A néptanitók helyzete.

Debreczen, aug. 29.

(P.) Az 1875. évi XXXII. t. cz. a néptanitók jövőjét némileg biztositani akarván, azok számára országos nyugdijintézetet állitott fel, s megszabta a kellékeket, melyek szükségesek arra, hogy valaki ez intézetnek tagja lehessen, s megszabta a módozatokat, melyek szerint a tanitók vagy családjaik e sovány kegyet élvezhetik.

Hanem azt ez uttal elfelejtette a törvényhozás, hogy az 1878 ik évben életbe lépvén az általános védkötelezettség, a tanitó sem vétetett ki alóla s igy a hiró parancsszóra neki is koczkára kell tenni életét s osztozkodni egy eshető háboru nyomoraiban.

Arról nem intézkedett senki, hogy azon esetben ha néptanitó elszóllittatván békés foglalkozása mellől, a csaták vihara által elsepertetik, otthon maradt özvegye, árvái, élvezzék a nyugdijat, melyet különben is kétszeresen megérdemeltek.

Nyomoruságos nyugdij ez, és egyáltalán nem eszközli azt, hogy az árván maradt család inségtől megóvassék. Egy állam, mely muszka vezetők nyugdijazására s barom tenyésztésre, nemzet gyilkoló eszközökre évenkint milliókat ád, — néptanitóiról, a jövő nemzedék e világító fáklyáiról nem látta érdemesnek ugy gondoskodni, a mint azt a társadelmi viszonyok megkivánnák.

Midőn a tanitónak — különben is lélekölő feladata mellett saját existentiájáért is kell küzdenie, midőn még e mellett a háboru esélyeinek is kitéetik a nélkül, hogy övéinek jövőjét biztositva látná: méltán elszomorodik az ember lelke, tudván, hogy azon osztály sujtatik itt jogtalanul, mely hivatva és kötelezve van az állami jólét első alapkövét lerakni.

Országszerte izgalomban tartja a kedélyeket a napirenden levő mozgósitás; s mit eleinte csak berukkolási parádénak szeretett hirdetni — a mindent rózsaszinü szemüvegen nézni szerető világ, az ma már komoly háboruvá fejlődött. — A behivottak között sok néptanitó is viseli a fegyver hordozás terhét s talán sok, utoljára ölelte őréit, kiktől a vad martalócz golyója örökre elszakitandja.

S mi lesz az otthon maradt szegény családból? — Ad-e annak nyugdijt az állam, vagy kezébe veheti a koldusbotot s a könyörületes szivek alamizsnájából fogja tengetni sanyaru életét?

Furcsa leleplezés.

A vitézi főhadiszállásból irják augusztus 14-éről:

A zeniczai menettel uj korszaka kezdődik az előhatolásnak. A főhadiszállás és a csapatok most már Hafiz pasa küldetése következtében tudják, hogy a török kormánnyal egyetértésben szervezett, általa támogatott, s fegyverrel és munitióval előre jól fölszerelt mohamedán fölkeléssel van dolguk. Mindenütt, hol csapataink eddig elvonultak, ugy a katonaitárházakban, valamint a mohamedán lakosok házaiban tömegesen találtak hátultöltő fegyverekhez való lőszereket bádogládikókban, melyek ismét faládákba vannak csomagolva.

Az összes lakosságot a maglaji eset óta szükségessé vált lefegyverezés alkalmával nem csak régi, sőt még kovássárkánynyal ellátott fegyverekkel, hanem legnagyobb részben Henry-Martini-féle kitünő hátultöltőkkel is fölszerelve találták. Az elfogottaknál, sebesülteknél és halottaknál a kosnai, maglaji és zepcsei csaták után talált lőfegyverek és töltények is vagy Henry-Martini, vagy Snider-hátultöltők voltak, s a faládákba csomagolt bádog-ládikókból is nagy tömegeket találtak üresen, nyomaival annak, hogy nemrégiben erőszakosan törettek föl. E kézzel fogható bizonyitékokon kivül vannak még egyéb tények, melyeknek tendentiája most már szintén világosan kiderül.

A török kormány, vagy Hafiz pasa, Bosznia kotonai főparancsnoka a berlini congressus tárgyalásai alatt, tehát teljesen szokatlan időben összehivta, állitólag fegyvergyakorlatra, a boszniai redifeket (tartalékosokat), ámbár Törökország csak akkor fejezett be egy háborut s a boszniai oldalról nem volt fenyegetve. A cs. és k. csapatoknak beronulása után Boszniába Hafiz pasa a török kormánytól parancsot kapott az occupáló hadtest főhadiszállásába menni, s az előnyomulás megszüntetését követelni, mert állitólag bizonyos tárgyalások voltak folyamatban.

Nehány nappal azután, midőn a török kormánynyal egyetértőleg kifőzött fölkelés Boszniában magához ragadta a hatalmat, — ugyanaz a Hafiz pasa ugyanazzal a kivánattal jelent meg Zeniczában Philippovich táborszernagynal. Hogy Hafiz pasa e lépése nem volt correct, az nyilvánvaló. Ő a törvényes autoritás közege, s mint ilyennek nem szabad forradalmi kormánytól semmiféle parancsot elfogadnia, de legkevésbé szabad azt személyesen végrehajtania. Neki különben a serajevoi fölkelés után rögtön le kellett volna hivatalát tennie, és Serajevóból visszavonulnia, mivel állitólag nem volt elég ereje a rend föntartására, de ő ezt — mint bebizonyitható — nem tette. Ő különben semmis ürügyek alatt visszautasitotta Philippovich táborszernagy azon felhivását is, hogy vagy a boszniai határig menjen illendő fedezet mellett, vagy Ausztria-Magyarországon át Konstantinápolyba utazzék, vagy végre, hogy a főhadiszálláson maradjon, és csak azzal együtt vonuljon be ujra Serajevóba, tehát akkor, — mikor autoritását megint fogja támogatni a hatalom. — Ő előnyösebbnek találta a forradalmi-kormányt továbbra is nevével fedezni s továbbra is odakölcsönözni annak saját nevét. Különben nem tudható hogy Hafiz pasa, egy forradalmi-kormány küldötte, mely kormányzatát a huszárok ellen intézett máglaji alattomos megrohanással inaugurálta, mily magasabb indokokból nem fogatott el egyszerüen a főhadiszállásban és nem állittatott a többi bünrészeshez hasonlólag haditörvényszék elé. Annyit most már a cs. és királyi csapatok soraiban tudnak, hogy Boszniában Törökországnak egy népfelkeléssel álczázott, jól előkészitett, Ausztria-Magyarország elleni háborujával van dolgunk. A helyzet ilyenformán Zeniczában tisztáztatott és ehhez képest fognak ezentul eljárni. Pactálásról legkevésbé lehet szó akkor, midőn fegyverben állunk.

UJDONSÁGOK.

* **Meghivás.** A megalakitandó „Debreczeni ügyvédjelöltek egylete“ alapszabályainak elkészitésére kiküldött négyes tagu bizottság, munkálatát befejezvén: az alapszabályok megerősitése, s a tisztviselők megválasztása végett, a helybeli ügyvédjelölt és joggyakornok urakat az ügyvédi kamara helyiségében f. évi september hó 1-én délután 2 órakor tartandó alakuló közgyülésre, tisztelettel meghivja. Debreczen 1878 augusztus 28. A kiküldött bizottság.

* **Nemes tett.** A városunkból mozgósitott egyének hátrahagyott szükölködő családjai felsegélésére Szikszay József és Steinfeld Antal urak száz-száz forintot adakoztak. A két emberbarát eme tette nem szorul dicséretre.

* **A helyben állomásozó** honvéd huszár ezrednél a napokban 7 ló hullott el. A betegség oly hirtelen foly le, hogy reggeltől délig megöli az állatot. A vizsgálatból kitünt, hogy a betegség neme: lépfene (Antrax.) A szükséges óvintézkedések megtétettek.

* **Csőd.** Molnár Lukáts helybeli divatkereskedő tegnapelőtt csődöt mondott.

* **Adakozás.** Vida Mihályné asszony, Boros Juliánna k. a. és Kandel Róza k. a. sebesültjeink számára egy-egy csomó tépést voltak szivesek adakozni; Vida Mihályné a mozgósitottak szegény sorsu családjai javára 1 frtot is adott; ezzel együtt szerkesztőségünknél összesen 34 frt. 80 kr. gyült össze, mely összeget kiosztás végett mai napon városunk hatóságának adtuk által.

* **Elismervény.** A „Debreczen“ hirlap szerkesztősége mai napon, a debreczeni illetőségü mozgósitott katonák családjainak segélyezésére 34 forint 80 krajczárt, mint az általa eszközlött gyüjtés eredményét, a hatósághoz beszolgáltatta. Debreczen, 1878. aug. 29. Boczkó Soma városi t. főjegyző.

* **Ma temették** a magát szerencsétlenül kivégzett Böszörményi Kálmánt III-ad éves képezdészt, számos résztvevő közönség kiséretében. Koporsójára pályatársai egy szép koszorut tettek, melynek szalagján e felirat volt olvasható: „Emlékül pályatársai.“ Nyugodjanak porai békében,

* **Egy szt.-anna-utczán** lakó uri család mindkét nembeli s bármely vallásu s kisebb iskolákba járó 2 gyermeket hajlandó kosztra felfogadni. A gyermekek magán oktatásban is részesülhetnek. Bővebb értesitést szivességből szerkesztőségünk adhat.

* **Az agyonexercirozott katona.** Kovács Lajos szentesi néptanitó, mint tartalékos katona mozgósittatván, jelenleg Szegeden van ezrednél. A gyakorlat előtt betegnek jelentette magát, de az őrnagy, — mint a „Szegedi Napló“ irja — hallatlan embertelenséggel mitsem hajtott panaszára, s mogorván ráförmedt, hogy ha meghal is, ki kell masiroznia. A szegény fiatal ember tehát, ki valóban beteg volt összeszedve minden erejét, együtt ment osztályával, s végzé a fáradságos gyakorlatokat. A szegény tanitó, midőn visszatért a gyakorlatról, eszméletlenül rogyott össze, s félig halva szállittatott a katonai kórházba. A szerencséden katona életéhez kevés a remény; — s nejét és családját már távirati uton kórágyához szólitották.

* **Elveszett** egy aranykeretü oval forma broche, közepén egy tájképpel (hajmunka,) a Miklós-utczai Frohner-féle háztól, a főiskolatér 982. számu házig. A becsületes megtaláló kéretik, azt a kápitányi hivatalnál, illő jutalom mellett átadni.

— **A debreczeni piaczról.** (Hivatalos jegyzet. 1878. augusztus 27-ről. Alsó és felső árak. Egy hektoliter buza 6.18—7.48 kr, kétszeres 4.88—5.70 kr, rozs 3.26—3.58 kr, árpa 3.26—3.58 kr, zab 2.12—2.44 kr, tengeri 5.22—5.54 kr, köles 3.74—406 kr, kölekása 8,13 kr, egy zsák burgonya 100 kr, 100 kilogr. szalonna 50, 51, 52, forint, 100 kiló háj 52, 53, 54, forint.

LEGUJABB.

— **Bécs**, aug. 28. Szapári hadosztályának helyzete mindinkább válságosabb kezd lenni és ideje volna őt már egyszer elégséges csapat számmal erősiteni. A „Währzeitung“ azt mondja, hogy a felkelők nemcsak Dobojt, de a 14 kilometernyire észak felé fekvő Kotorskot is folyvást megtámadják. — A felkelők e szerint az egész Bosznavonalat fenyegetik, mely folyó mögött az egyetlen összeköttetési és visszavonulási utja Filippovics táborszernagynak fekszik. Ha a felkelőknek sikerülne ezen hosszu vonalat csak egy ponton is áttörni, akkor ennek következései kiszámithatlanok lennének.

— **London**, aug. 28. A „Standard“-nak távirják Konstantinápolyból: Noha az oroszok Batumot nemsokára birtokukba venni remélik, erre még is kevés kilátás mutatkozik: A város zsufolva van kétségbeesett önkénytesekkel. Török családok kivándorolnak. Tiflisből jelentik, hogy általános felkeléstől félnek, minek következtében az egész Kaukazusban, Daghesztánban és Georgiában óvrendszabályok tétetnek.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Koszt és lakás

kapható a főiskola tőszomszédságában, nagypéterfia 984-ik sz. a.

(307.)

Az első debreczeni árverési intézetben

kedden september 3-kán, következő tárgyak lesznek elárverelendők: gyémánt és arany ékszerek, ezüst gyertyatartók, evőkészletek, kanna és persely; arany és ezüst órák, keleti gyöngyök, kiszivott tajtpipák, látcsövek, revolverek, puskák, férfi és női ruhák, bundák, kendők, csizmák, czipők, szövetek, fehér,- asztal,- és ágynemüek; 1 varrógép, 1 ezüst-kötőkosár, több átolvasott könyv stb.

Az elárverelendő tárgyak jegyzéke az árverést megelőző vasárnap és hetfőn bárki által megtekinthető.

Felkéretnek mindazok, kik tárgyaikat eladás végett beadni szándékoznak, hogy azt mindig szerda estig tegyék, mert akkor ezen tárgyak a reá következő csütörtökön megjelenendő hirdetésben megemlitethetnek.

KRAICZ GYULA

előbb **Ormós Ferenc**

norinbergi és diszmüáru főkiizlete

Debreczenben, a főpiaczon, Scheer Bernát ur házában

a „BIKA“ szállodával szemben.

(Főraktár Bécsben, Szent Istvántér 3-dik szám alatt.)

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati és védő czikkek: Percusion, Lefaucheux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra: angol disznóbőr nyergek, kantárok, izzasztók, zabolák, kengyelvasak, sarkantyuk, lovagló vesszők, botok és ostorok, valódi angol nyeregszappan.

Utazáshoz: bőr, vászon és fa öndők, táskák, toiletthez berendezett cassettek és táskák, Plaid szijak, gummi köpenyegek.

Háztartáshoz: asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca ezüst nyéllel, britaniaérez, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak, eczet, olaj és vajtartók, czukorvágók és szelenczék, theafőzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrlők, gyorsforralók, husvágó és kolbászcsináló gépek, fa, pléh, británia ércz- és alpacca-tálczák, asztali gyertyatartók, réz, vas, bronz, britania, ércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüstből, R. Ditmár-féle asztali és függő petroleum lámpák, madárkaliczkák, virágasztalok, sodaviz-gépek.

Toilletthez; fésük, fog, köröm, haj és ruhakefék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölniviz és illatszerek.

Báli legyezők, ékszerek, virágcsokor-tartók, legyező zsinórok.

Különbféle diszáruk vas, bronz, fa, porczellán, maché és bőrből.

Optikai czikkek: orrcsiptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv és szinházi látcsövek, barometrum, hévmérők, szesz, czukor, bor, sör, eczetmérők, vizmértékek.

Legujabb divatu férfi és gyermek kalapok keztyük esőernyők, sétabotok, tajték pipák, szivar szipkák, zsebkések, pénz és szivartárczák, dohányvágó gépek. — Gyermek játékok.

Szodaviz gépek 8½ forinttól 20 forintig.

Gyermekek és megnőttek részére egyaránt!

Dr. PLENK A. „ANTICATARRHALICUMA“ a nyákhártya mindennemü hurutja ellen.

Ezen tudományos alapon gyógyerejü növények és gyökerekből készitett thea hatása kitünő, a gégető nyákhártyáinak mindennemü betegségeiben, ugyszintén a légzőcső, a bronchiak a tüdő, gyomor és belek bajaiban; kiváló szer a hugyhólyagnéh és lithrely hurut gyógyitásánál és átalában enyhén, tapiálólag és vértisztitólag hat. — Csomagja használati utasitással együtt 80 kr. és 40 kr.

Dr. PLENK A. köhögés elleni pora.

Kellemes izüek és megfelelő gyógyerejüek.

Doboza használati és étrendi utasitással együtt 40 kr.

Dr. Plenk A. Emésztési pora.

Föltámulhatlan gyomor elsavanyodásnál, gyomorégésnél, böfögés, étvágyhiány, emésztési nehézségeknél, aranyeres bajoknál — tehát megbecsülhetlen jó házi-szer.

Doboza használati és étrendi utasitással együtt 70 kr.

(Mindezen gyógyszerek hamisitás ellen az 1861. március 28-án kelt szabadalmazó levél által biztositva vannak.)

Főraktár: Debreczenben dr. Rotschnek E. gyógyszertára. — Raktárak elfogadása tárgyában, más helyekre, jelentékeny százalék mellett, szivesked jenek fordulni „Zum Mohren“ cimü gyógyszertárhoz Grazban.

Ajánlkozás.

Egy fiatal ember, ki hazamosb ideig mint huszár altiszt a hadseregben szolgált, ajánlkozik egy oly gazdaságba, hol lovak idomitásával bizattatnék meg. Egyszersmind a lovaglában bárkinek is oktatást adni hajlandó. Bővebb értesitést nyerhetni ez iránt e lap kiadóhivatalában.

(304.)

Haszonbéri hirdetés.

A szeplaki közbirtokosság tulajdonát képező 2000 hold területü Réz és lapos tölgy, cser és bükkös erdőben az idei dusan mutatkozó gubacs f. é. szeptember 1-én, a makk f. é. szeptember hó 8-án délutáni 2 órakor Szeplakon (Margittai járás) haszonbérbe adatik.

(306)

Védjegyzés. Ajánljuk. Védve.

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

cs. k. hadügyministerium, a felsége haditengerész és számos jótékony intézet szállitói

cs. k. királyi szabadalmazott gyárának

legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelmeit.

!!6 évi jótállás!!

hogy fehéren maradnak következő valódi angol Brittánia ezüst tárgyak.

Csak 6 frt 85 krért kap mindenki **40 darab** czélszerü és mesés olcsó tárgyat, melyek kitünő minőségükért irásbeli jótállás adatik, és pedig:

6 drb	**Brittania ezüst asztali kés angol pengével**	
6	„ „ „ „	villa, jó minőség
6	„ „ „ „	kávés-kanál sulyos faj,
6	„ „ „ „	evő-kanál kitünő
1	„ „ „ „	levesmerő kanál,
1	„ „ „ „	tejmerő-kanál,
6	„ pohártáreza,	
6	„ képalló, kristály,	
1	„ bors- vagy czukortartó,	
1	„ czukorfogó.	
40 drb.		

Az itt elősorolt 40 darab háziszükséglet (angol gyártmány) kóstál összesen **csak 6 frt 85 krt.**

Ezenkivül ajánljuk: csinos Victoria-gyertyatartókat, párját 85 kr, 1.05, 1.25, 1.50; 2 frtjával. Kávé vagy thea-kannákat 2 frt, 2.50, 3, 4 frtjával. Czukortartókat 2 frt 50 kr, 2.80, 4, 5.50, 7 frtjával. Ecet-olajüvegeket 2.50, 3-50, 4.25, 6 frtjával. Vajtartókat 75 kr, 1.20, 1.70, 2.80, 4.25, 4 frtjával. Kézigyertyatartó drbja 45, 65, 80 kr, 1 frtjával. Thea- vagy hamutartó 60, 75, 80 krajczárjával és még más számos tárgyak.

Egyedül megrendelhető a m. kir. osztrák-magyar birodalomban:

Blau & Kann

British Silver Manufacturing in Wien

I. Elisabethstrasse, Nr. 6.

Megrendelések teljesittetnek utánvéttel vagy előleg beküldése mellett.

(308.)

Kiadó tulajdonos: Vértessi Lajos.

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.